

σκωπτικά πνεύματα της εποχής του. Έζησε την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου και του Πτολεμαίου Β΄ Φιλάδελφου. Ο Αθήναιος τον αποκαλεί «Φόκιον», από το κωμικό δράμα που έγραψε με τίτλο «Φακή, στο οποίο γίνεται λόγος για το κρασί της Τοσκάνης και για μια ασημένια φιάλη ξυδιού. Αναφέρονται δεκαπέντε από τα έργα του γραμμένα σε λεπτούς και επιμελημένους στίχους, όπου μέσα από ειρηνικό ύφος σατίριζε και

παρωδούσε διάφορα σοβαρά θέματα της εποχής του. Τα κύρια του έργα είναι ο Ευθυβουλοθεόμβροτος, στην οποία σατιρίζει την μουσική που παίζουν με τις πεταλίδες, Μυστάκου Θητίον, Βάκχης, Βάκχιδος γάμος Βάκχιδος μνηστηρες, Ορέστης Ιππόλυτος, Φυσιολόγος, Σίλφαι, Πύλαι, Γαλάται, Κνιδία, Μύσται και Νέκυια.

Ο Κλέων ο Κουρεύς-από το Κούριο-στο Μέγα Ετυμολογικόν αναφέρεται ως Κλέωνας ο ελεγειοποιός.

Κύπρος μου

Πότε να σπάσουν τα δεσμά που σ' έχουν δεμμένη
να κατεβείς στο Γολγοθά που σ' έχουν σταυρωμένη
να φτερουγίσει η καρδιά που σου χουν κλειδωμένη.

Πότε τα μαύρα δάκρυα θα ξαναγίνουν δρόσο,
και το γέλιο τζιαι η χαρά, που τα στερήθης τόσο.

Πότε τα φιόρα σου τζιαι πριν θα φκαίνουν μυρισμένα,
τζιαι τα πουλιά μας τες φωλιές θα κλαιν ευτυχισμένα.

Κάψε τα μαύρα που φορείς ν' αλλάξει η φορεσιά σου,
να χτενιστείς τζιαι να βαφτείς όπως τα πρωτινά σου,

Πό'λαμπες που τις ομορφιές μες τους αφρούς λουσμμένη
Πού'σουν μες τη Μεσόγειο μι κόρη ζηλεμένη

Σωτήρης Χούτρης